

29. Fra Skipper S. Jensen af Sønderklovhuse om en Understøttelse. (Indbragt den 18de Januar 1882 af Folketingsmanden for Præsto Amts 5te Valgkreds, Nørh).

Efter hvad der meddeles i Andragendet, forliste Andrageren den 24de August 1881 med sit Jagtskib, drægtig 24,09 Tons, paa Lillegrunden, og han ansøger, at dette hidrørte fra, at Vageren paa Fynshoveds Rev den Dag ikke var synlig. Nu hedder det vel i en Skrivelse fra Marineministeriet af 28de November 1881, at Vagerens Stage den 29de August s. A. stod 5 Fod over Vandet, men dertil bemærker Andrageren, at den stærke Strøm der paa Stedet i haardt Veir altid vil kunne trykke Stagen paa Vageren i Linie med Vandet, saa at denne vil være usynlig, naar Kosten er borte, og andre Skibsførere, der ere komne der forbi, have udtalt til Andrageren, at i godt Veir, naar Kosten var borte, stod Stagen kun 1 à 2 Fod over Vandet. Han ansøger tillige, at da Lillegrundens Vager staar paa Østtiden af Grunden og ikke kan benyttes som Mærke for Skibe, der passere mellem Fynshoveds Rev og Lillegrunden, skyldes Strandingen alene Sømærkets Utilstrækkelighed. Til Støtte for sit Udsagns Paalidelighed vedlægger han en Afskrift af den Søforklaring, som han og hans ombordværende Mand have afgivet i Aarhus. Da hans Jagt, der havde en Værdi af 3,000 Kr., ikke var assureret, og da Marineministeriet paa hans Andragende om, at det vilde dække hans Tab, har svaret, at det dertil savner Bemyndigelse og Midler, henvender han sig nu i sin trængende Stilling til Folkethinget med Anmodning om, at dette paa en eller anden Maade vil hjælpe ham til at erholde Midler, hvorved han atter kan komme i en Virksomhed, som sætter ham istand til at ernære sig og Familie.

Udvalget finder ikke Anledning til at gjøre nogen Indstilling.

30. Fra Enken efter Arrestforvarer og Politibetjent i Skanderborg Albert Eduard Gotfred Madsen om en Understøttelse. (Indbragt den 19de Januar 1882 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds, J. Sørensen).

Det hedder i Andragendet, at Andragerindens Mand, der døde den 5te September 1877, blev, kun 12 Aar gammel, den 11te Mai 1849 ansat som Spillemand ved Garnisonsbataillonen i Kjøbenhavn og var Bataillonsfritter, da han den 9de Marts 1871 paa Ansøgning erholdt Afsted for at overtage ovennævnte Stilling i Skanderborg. Han deltog i Slaget ved Isted og i Krigen 1864 og har været 21 Aar og 10 Maaneder i Militærtjenesten; men, da de 6 Aar før hans fyldte 18de Aar ikke maa medregnes ved Bedømmelsen af hans eller Entens Udgang til Pension, kunne kun 15 Aar og 10 Maaneder af hans Tjenestetid komme i Betragtning, hvortil der dog ifølge § 1 i Lov af 6te Februar 1880 bliver at føie 1 Aar for hans Deltagelse i Krigen 1850 og ifølge § 3 i Loven af 20de November 1876 ligeledes 1 Aar for hans Deltagelse i Krigen 1864, samt 2 Aar for Hæderstegnet for 8 Aars Tjeneste, hvormed han dekoreredes den 1ste Januar 1864. Der vil derefter kun komme til at mangle 2 Maaneder, for at Andragerindens Mand ved sin Udtræden af Militærtjenesten vilde have opnaaet Ret til at erholde Pension efter Lov af 20de November 1876. Da denne Lov tillige bestemmer, at Enten efter Militære, der ere afgaaede, forinden de have tjent i 20 Aar, have Udgang til en extraordinær Understøttelse, ansøger hun om, at en saadan ved Rigsdagens Medvirkning maa blive hende tilstaaet, da Invalidebestyrelsen og Finantsministeriet have givet hende Afslag paa et Andragende herom. Andragerinden ansøger, at hendes Mand er død af en Sygdom, som han har faaet 4 Aar, før han søgte sin Afsted fra Militærtjenesten, paa Grund af at hans nedbrudte Helbred ikke tillod ham paa en tilfredsstillende Maade at udføre sin Tjeneste. Hans Sygdom medførte større Udgifter, end hans tarvelige Indtægter kunde dække, hvorfor han ogsaa ved sin Død havde en ikke ubetydelig Gjæld. I deres Egteskab, som blev indgaaet den 18de Marts 1865, altsaa 6 Aar, forinden han forlod Militærtjenesten, havde de haft 5 Børn, der alle ere uforsørgede, og af hvilke derhos det ene, en Pige paa 11 Aar, lider af en Kirtelsvaghed, der fordrer en mere omhyggelig Pleie og nærende Kost, end Andragerinden kan skaffe hende af sine Indtægter, som hun angiver til 96 Kr. dels fra de danske Vaabenbrødre, dels fra nogle Bylegater, idet hun paa Grund af hendes ved Anstrengelse og Baagen svækkede Helbred, navnlig hendes Syn, og fordi den Pleie, som hendes Børn, især det svage Barn, kræve, medtager megen Tid, kun kan fortjene faare Lidet ved personligt Arbejde, og de ere derfor ofte udsatte for at lide den bitterste Nød. Hun anbefales varmt af Byens Præst og Borgmester samt af Distriktslægen.

I Betragtning af de i Andragendet anførte Omstændigheder foreslaar Udvalget Andragendet henvist til Finantsministerens Overveelse.